

KOSCHITZKI

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

21 päivänä heinäkuuta 2005 *

Asiassa C-30/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Tribunale di Bolzano (Italia) on esittänyt 9.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.1.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ursel Koschitzki

vastaan

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava neljännen jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), K. Schiemann, E. Juhász ja M. Ilešič,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.3.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Ursel Koschitzki, edustajinaan accovato M. Rossi, avvocato R. Ciancaglini ja avvocato K. de Guelmi Cuccurullo,
- Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), edustajinaan avvocato A. Todaro, avvocato A. Riccio ja avvocato N. Valente,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinä L. Pignataro ja D. Martin,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.5.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Ennakkoratkaisupyyntö koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6) ja sellaisena kuin jälkimmäinen asetus on muutettuna 22.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3096/95 (EYVL L 335, s. 10; jäljempänä asetus N:o 1408/71), 46 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkintaa.

- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Ursel Koschitzki ja vastaajana Istituto nazionale della previdenza sociale (Italian kansallinen sosiaaliturvalaitos) ja joka koskee Koschitzkin suhteutetun vanhuuseläkkeen laskemista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

- 3 Asetuksen N:o 1408/71 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa:

— —

- t) 'etuuksilla' ja 'eläkkeellä' tarkoitetaan kaikkia etuuksia ja eläkkeitä, mukaan lukien kaikki niiden osat, jotka maksetaan julkisista varoista, arvon säilyttäviä korotuksia ja lisäävustuksia, joihin sovelletaan III osaston säännöksiä, kuten myös kertasuoritteisia etuuksia, jotka maksetaan eläkkeiden yhteydessä, ja maksujen palauttamisen muodossa annettavia rahasuorituksia.”
- 4 Asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan, jonka nimenä on ”Etuuksien myöntäminen”, 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vaaditut edellytykset etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi ovat täyttyneet ilman, että 45 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan säännösten soveltaminen on välttämätöntä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) toimivaltainen laitos laskee sille kuuluvan etuuden määrän:

i) yhtäältä ainoastaan sen soveltaman lainsäädännön säännösten mukaan;

ii) toisaalta soveltaen 2 kohdan säännöksiä,

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön vaatimat edellytykset oikeudesta etuuksiin eivät täyty, ellei oteta huomioon 45 artiklan ja/tai 40 artiklan 3 kohdan säännöksiä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) toimivaltainen laitos laskee sen etuuden teoreettisen määrän, jota kysymyksessä oleva henkilö voisi hakea, jos kaikki vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on, olisivat täyttyneet kyseisessä jäsenvaltiossa ja sen soveltaman lainsäädännön mukaan etuuden myöntämispäivänä. Jos tämän lainsäädännön mukaan etuuden määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutuskausien kestosta, määrää pidetään tässä a alakohdassa tarkoitettuna teoreettisena määränä;

- b) toimivaltainen laitos määrää sen jälkeen etuuden todellisen määrän a alakohdassa tarkoitetun teoreettisen määrän perusteella ja tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan ennen riskin toteutumista täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien keston suhteessa niiden vakuutus- tai asumiskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet kaikissa kyseessä olevissa jäsenvaltioissa ennen riskin toteutumista.

3. Sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus 1 ja 2 kohdan säännösten mukaan laskettuun korkeimpaan määrään kunkin jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta tämän rajoittamatta niiden pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamista, joista säädetään etuuden myöntävässä lainsäädännössä.

Jos edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan, vertailu tehdään soveltamisen jälkeen jäävien määrien kesken.”

- 5 Saman direktiivin 46 a artiklan, jonka nimenä on ”Työkyvyttömyyden, vanhuuden tai jälkeenjääneisyyden perusteella jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia yleisiä säännöksiä,” 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavia sääntöjä sovelletaan sellaisten pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamiseen, joista säädetään jäsenvaltion lainsäädännössä työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneen etuuden ollessa päällekkäinen samanlaisen etuuden, erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa:

- a) etuudet, jotka on ansaittu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai toisessa jäsenvaltiossa ansaittu muu tulo otetaan huomioon vain, jos ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään ulkomailla ansaittujen etuuksien tai tulon huomioonottamisesta;
- b) huomioon otetaan toisesta jäsenvaltiosta myönnettävien etuuksien määrä ennen verojen, sosiaaliturvamaksujen ja muiden henkilökohtaisten pidätysten vähentämistä;
- c) huomioon ei oteta niiden toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ansaittujen etuuksien määrää, jotka on myönnetty vapaaehtoisen vakuutuksen tai jatkuvan valinnaisen vakuutuksen perusteella;
- d) jos pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovelletaan vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön nojalla siksi, että se, jonka etua asia koskee, saa samanlaisia tai erilaisia etuuksia toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan tai muiden jäsenvaltioiden alueella ansaittua muuta

tuloa, ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksettavaa etuutta voidaan alentaa vain muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan maksettavien etuuksien tai niiden alueella ansaitun tulon määrällä.”

- 6 Asetuksen N:o 1408/71 46 c artiklan, jonka nimenä on ”Eryityissäännöksiä, joita sovelletaan yhden tai useamman 46 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen etuuden ollessa päällekkäinen yhden tai useamman erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa, jos asia koskee kahta tai useampaa jäsenvaltiota”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos kyseessä on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu etuus, otetaan huomioon muista jäsenvaltioista saatava erilainen etuus tai erilaiset etuudet tai muu tulo ja kaikki muut jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt etuudet pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovellettaessa 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- tai asumiskausien välisessä suhteessa ja käytetään mainitun etuuden laskemiseksi.”

Kansallinen lainsäädäntö

- 7 Vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytettävä täydennys on etuus, jonka Italian tasavalta suorittaa INPS:n välityksellä muun muassa työkyvyttömyyden, vanhuuden ja jälkeenjääneisyyden perusteella maksettavien eläkkeiden saajille itse eläkkeen täydentämiseksi, jos maksettujen vakuutusmaksujen perusteella lasketun eläkkeen määrä alittaa toimeentulominimin. Tämä vähimmäiseläke, jonka määrä vahvistetaan vuosittain ja jonka saamiseen liittyy eräitä tuloja koskevia ehtoja, maksetaan kokonaisuudessaan verovaroista.

- 8 Sosiaaliturva-alan ja julkisten menojen hillitsemiseksi suoritettavista kiireellisistä toimenpiteistä ja julkishallinnon eri sektoreita koskevista säännöksistä ja tiettyjen määräaikojen pidentämisestä 12.9.1983 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 463 (GURI nro 250, 12.9.1983; jäljempänä asetus nro 463/83), josta tuli 11.11.1983 muutettuna laki nro 638 (GURI nro 310, 11.11.1983; jäljempänä laki nro 638/83), 6 §:ssä asetettiin täydennystä koskevalle oikeudelle yleiseksi edellytykseksi se, että saajan tulot eivät saa ylittää tiettyä rajaa tai että saajan ja hänen puolisonsa yhteenlasketut tulot eivät saa ylittää edellä olevaa rajaa korkeampaa rajaa kuitenkin siten, että tämän osalta on säädetty laissa joistakin poikkeuksista.
- 9 30.12.1992 annetun lain (decreto legislativo) nro 503 (GURI nro 305, Supplemento ordinario, 30.12.1992; jäljempänä laki nro 503/92) 4 §:ssä, jolla muutettiin lain nro 638/83 6 §:ää, vahvistettiin uudet tulorajat sellaisen täydennyksen maksamista varten. Tulorajan laskemisessa tuloihin sisällytetään saajan kanssa samassa taloudessa asuvan puolison, josta saaja ei ole virallisesti eronnut, tulot.
- 10 Lakisäateistä eläkettä ja täydentävää eläkettä koskevan järjestelmän uudistamisesta 8.8.1995 annetun lain nro 335 (GURI nro 190, Supplemento ordinario, 16.8.1995; jäljempänä laki nro 335/95) 1 §:n 16 momentissa vahvistetaan seuraava yleinen periaate: ”Säännöksiä, jotka koskevat vähimmäismäärän saavuttamiseksi käytettävää täydennystä, ei sovelleta sellaisiin eläkkeisiin, jotka myönnetään yksinomaan vakuutusmaksujärjestelmän perusteella”.
- 11 Lain nro 335/95 3 §:n 15 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tämän lain voimaantulopäivästä lähtien sellaisten eläkkeiden määrä kuukaudessa, joita koskeva eläkeoikeus saadaan tai on saatu kansainvälisissä sosiaaliturvasopimuksissa määrätyn vakuutuskausien ja maksukausien kumuloitumisen perusteella, ei saa maksuvuotta kohden alittaa 1/40:aa sellaisesta vähimmäiseläkkeestä, josta oli

säädetty tämän lain voimaantullessa tai henkilön jäädessä eläkkeelle, jos eläkkeelle jääminen tapahtuu ensimmäisenä mainittua ajankohtaa myöhemmin. Jos kysymyksessä on vajaa vuosi, määrä ei saa alittaa 6 000:ta liiraa kuukaudessa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 12 Koschitzki on saanut italialaista vanhuuseläkettä lokakuusta 1996 lähtien. Hänelle on karttunut 262 vakuutusmaksuviikkoa Italiassa ja 533 vakuutusmaksuviikkoa Saksassa, eli yhteensä vakuutusmaksuviikkoja on 795.
- 13 Koschitzkin perheen tulot ylittivät lokakuussa 1996 asetuksen nro 503/92 4 §:ssä säädetyn rajan. Perheen tulot, joihin luettiin Ursel Koschitzkin tulot ja samassa taloudessa asuvan puolison tulo, olivat vuonna 1996 39 769 000 Italian liiraa (ITL) eli 20 538,97 euroa. Lain nro 638/83 6 §:ssä, sellaisena kuin se oli muutettuna asetuksen nro 503/92 4 §:llä, tarkoitettu raja oli vahvistettu vuoden 1996 osalta 660 300 liiraksi eli 341,01 euroksi kuukaudessa.
- 14 Koschitzki ja INPS ovat eri mieltä siitä, onko Italian vähimmäiseläkkeen saamiseksi suoritettava täydennys otettava huomioon määriteltäessä suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana olevan teoreettisen eläkkeen määrää.
- 15 Koschitzki viittaa asiassa C-132/96, Stinco ja Panfilo, 24.9.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. I-5225) ja toteaa, että tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi. Hän lausuu, että Italian suhteutettu eläke, johon hänellä on ollut oikeus 1.10.1996 lähtien, on laskettava seuraavasti: vähimmäiseläke 1996 (660 300 (ITL) =

341,01 euroa) x asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu suhteellinen vähennyskerroin (262 viikkoa: 795 viikkoa = 0,32956) = 217 600 (ITL) (112,38 euroa).

16 INPS:n mukaan tässä tapauksessa teoreettisen määrän määrittelyssä ei ole otettava huomioon täydennystä. Teoreettinen määrä on 36 540 (ITL) (18,87 euroa), minkä perusteella Italian suhteutetun eläkkeen määräksi saadaan 12 042 (ITL) (6,21 euroa) kuukaudessa.

17 INPS päätti lopulta maksaa kuukaudessa eläkettä 83 000 (ITL) eli 42,86 euroa.

18 Tribunale di Bolzano toteaa ennakkoratkaisupyynnössään, että asiassa Stinco ja Panfilo annetun tuomion sanamuoto näyttäisi puoltavan Koschitzkin ehdottamaa laskutapaa. Tuomioistuimen mielestä kyseisessä tuomiossa ei kuitenkaan näytetä tarkennetun, onko tämä Italian suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana oleva täydennys otettava aina huomioon, vaikka perheen tulot ylittävät Italian laissa olevan katon.

19 Perheen tulot, eli Ursel Koschitzkin ja hänen samassa taloudessa asuvan puolisonsa tulot ylittivät kiistatta tuloajan. Ursel Koschitzkillä ei olisi Italian lainsäädännön mukaan oikeutta täydennykseen vähimmäiseläkemäärän saavuttamiseksi.

- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kantajan ehdottama laskutapa johtaisi INPS:n käsityksen mukaan kohtuuttomaan tulokseen italialaisen eläkeläisen ja "kansainvälisen" eläkeläisen yhdenvertaisen kohtelun suhteen. Jos yhteisöjen tuomioistuin hyväksyisi INPS:n kannan, sen olisi tehtävä asiassa Stinco ja Panfilo annetun tuomion tuomiolauselmaan seuraava lisäys: "jos siinä säädetyt tulorajat ja muut edellytykset eivät ylity".
- 21 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Voidaanko asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkita — — EY 42 artiklan — —, jossa veloitetaan toteuttamaan sellaiset sosiaaliturvan alan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi, valossa siten, että sen mukaan italialaisen suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana oleva kuvitteellinen eläke on aina täydennettävä vähimmäiseläkkeen määrään, vaikka Italian lainsäädännössä (lain nro 638/83 6 §, sellaisena kuin se on asetuksen 503/92 4 §:llä muutettuna) asetetut tulorajat ylittyvät, vai onko artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että italialainen suhteutettu eläke on laskettava puhtaan kuvitteellisen eläkkeen (teoreettinen määrä, jota ei ole täydennetty) perusteella tapauksissa, joissa eläkkeensaaja ylittää Italian lainsäädännössä vähimmäiseläkkeen määrään tehtävän täydennyksen saamiseksi asetetut tulorajat?"

Ennakkoratkaisukysymys

- 22 Asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, jota esitetty kysymys koskee, viitataan saman artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun teoreettiseen määrään. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, onko asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen suhteutetun eläkkeen

laskemisen perustana olevan eläkkeen teoreettisen määrän määrittelemiseksi otettava huomioon kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytetty täydennys, jos kansallisessa lainsäädännössä kyseisen täydennyksen osalta säädetyt tulorajat ylittyvät.

23 Tähän kysymykseen annettavan vastauksen osalta on palautettava mieliin, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä mainitussa asiassa Stinco ja Panfilo antamansa tuomion 22 kohdassa, että asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sen mukaan toimivaltaisella laitoksella on velvollisuus suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana olevan eläkkeen teoreettista määrää määritellesään ottaa huomioon täydennys kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vähimmäiseläkkeen saamiseksi.

24 INPS myönsi tuossa asiassa, josta sitten annettiin edellä mainittu tuomio, asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti suhteutettuna Stincolle ja Panfilolle eläkkeet, jotka oli laskettu niiden kuvitteellisten eläkkeiden perusteella, jotka hakijat olisivat saaneet, mikäli he olisivat työskennelleet Italiassa koko työuransa ajan. Nämä kuvitteelliset eläkkeet olivat niin pienet, että jos asianosaisilla olisi ollut oikeus tätä määrää vastaaviin kansallisiin eläkkeisiin, heille olisi myönnetty Italian laissa säädetty täydennys vähimmäiseläkkeen saamiseksi (ks. em. asia Stinco ja Panfilo, tuomion 8 kohta).

25 Tässä asiassa Koschitzkin kaltaisessa tilanteessa oleva vakuutettu, joka on työskennellyt koko työuransa ajan kyseisessä jäsenvaltiossa, ei voi saada vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytettävää täydennystä täydennystä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä asetettujen tulorajojen ylittymisen takia.

- 26 Sen määrittämiseksi, onko nyt kysymyksessä oleva täydennys otettava huomioon sellaisissa olosuhteissa asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna teoreettisen määrän laskemista varten, 46 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännöstä on tulkittava sen sanamuodon ja tarkoituksen valossa.
- 27 Asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohdan nimenomaisista säännöksistä seuraa, että teoreettinen määrä on laskettava ikään kuin vakuutettu henkilö olisi työskennellyt yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa (asia 793/79, Menzies, tuomio 26.6.1980, Kok. 1980, s. 2085, 10 kohta).
- 28 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut tämän artiklan tarkoituksen osalta, että tämän säännöksen nojalla tehdyn laskemisen tavoitteena on varmistaa työntekijälle suurin teoreettinen määrä, jota hän voisi vaatia, jos kaikki hänen vakuutus kautensa olisivat täyttyneet kyseisessä jäsenvaltiossa (em. asia Menzies, tuomion 11 kohta).
- 29 Tästä seuraa, että silloin, jos kysymyksessä olevan jäsenvaltion lainsäädännössä on asetettu täydennystä koskevalle oikeudelle yleiseksi edellytykseksi se, että saajan tulot eivät ylitä tiettyä rajaa tai että saajan ja hänen samassa taloudessa asuvan puolisonsa yhteenlasketut tulot eivät ylitä edellä olevaa rajaa korkeampaa rajaa, tämä säännös on otettava myös huomioon asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna teoreettisen määrän laskemisessa.
- 30 Koschitzkin mukaan asiassa on päädyttävä toisenlaiseen ratkaisuun. Hänen mukaansa tässä on yhtäältä otettava huomioon sanan "etuus" määritelmä, sellaisena kuin se on asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan t alakohdassa, jossa säädetään, että "'etuuksilla' ja 'eläkkeellä' tarkoitetaan kaikkia 'etuuksia' ja 'eläkkeitä', mukaan lukien kaikki niiden osat, jotka maksetaan julkisista varoista — — ". Koska kysymys on

perusetuuden osasta, vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytettävää täydennystä ei voida jättää ottamatta huomioon teoreettisen eläkkeen määrittelyssä.

- 31 Kuitenkaan eläkkeen teoreettisen määrän määrittämisen kannalta pelkästään se, että tämä täydennys luokitellaan asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan t alakohdassa tarkoitetuksi "etuudeksi", ei sano vielä mitään siitä, miten tämä täydennys on otettava huomioon. Siitä, että täydennys on otettava huomioon, ei seuraa vääjäämättä, että sille olisi annettava eri sisältö kuin se, joka sillä on kansallisen lainsäädännön mukaan.
- 32 Italian vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytetyn täydennyksen luokittelu "etuudeksi" ei velvoita täten ottamaan asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun teoreettisen määrän määrittelyssä mukaan sellaista täydennystä, jota eläkeläinen ei voisi vaatia, jos häneen sovellettaisiin pelkästään kansallista lainsäädäntöä.
- 33 Koschitzki vetoaa toisaalta eräisiin asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 3 kohdan, 46 a artiklan ja 46 c artiklan tulkintaa koskeviin argumentteihin. Hän väittää ensinnäkin, että Italian lainsäädännössä asetettu tulokatto on katsottava 46 a artiklassa ja 46 c artiklassa tarkoitetuksi etuuden pienentämistä koskevaksi säännökseksi. Toiseksi 46 artiklan 3 kohdan mukaan hänen eläkeoikeutensa laskemisen ensimmäinen vaihe on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritettava siten, että siinä ei oteta huomioon pienentämistä koskevia kansallisia säännöksiä. Pienentämistä koskevat säännökset ovat relevantteja ainoastaan laskemisen toisessa vaiheessa, jossa verrataan yksin kansallisen lainsäädännön, johon luetaan mukaan sen päällekkäisyyksien estämistä koskevat säännökset, perusteella maksettavaa ja yhteisön oikeuden, johon luetaan mukaan sen päällekkäisyyksien estämistä koskevat säännökset, perusteella maksettavaa etuuden määrää keskenään. Koschitzki viittaa tältä osin yhdistetyissä asioissa C-90/91 ja C-91/91, Di Crescenzo ja Casagrande, 11.6.1992 annettuun tuomioon (Kok. 1992, s. I-3851, 27 kohta).

- 34 Nämä väitteet perustuvat asetuksen N:o 1408/71 virheelliseen ymmärtämiseen.
- 35 On huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallista oikeussääntöä on pidettävä asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitettuna pienentämistä koskevana säännöksenä, jos siinä säädetty laskentatapa vaikuttaa siten, että sen eläkkeen määrä, jota asianomainen voi vaatia, pienenee sillä perusteella, että hän saa jotakin etuutta toisesta jäsenvaltiosta (ks. mm. asia C-143/97, Conti, tuomio 22.10.1998, Kok. 1998, s. I-6365, 25 kohta ja asia C-107/00, Insalaca, tuomio 7.3.2002, Kok. 2002, s. I-2403, 16 kohta).
- 36 Pääasiassa kysymyksessä olevan kaltainen kansallinen sääntö ei kuitenkaan ole asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 3 kohdassa, 46 a artiklassa ja 46 c artiklassa tarkoitettu pienentämistä koskeva säännös.
- 37 Asiassa Di Crescenzo ja Casagrande annetusta tuomiosta todetaan, että se koski tilannetta, jossa oli kysymys asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitetusta etuuksien pienentämistä koskevasta säännöksestä. Tämä tuomio ei täten vahvista kantajan kantaa.
- 38 Esitettyyn kysymykseen on edellä olevan perusteella vastattava, että asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että toimivaltainen laitos ei ole suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana olevan eläkkeen teoreettista määrää määrittäessään velvollinen ottamaan huomioon kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytettyä täydennystä, jos koko työuransa ajan kyseisessä jäsenvaltiossa työskennellyt vakuutettu ei voi saada tätä täydennystä täydennystä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä asetettujen tulo rajojen ylittymisen takia.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 ja sellaisena kuin jälkimmäinen asetus on muutettuna 22.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3096/95, 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että toimivaltainen laitos ei ole suhteutetun eläkkeen laskemisen perustana olevan eläkkeen teoreettista määrää määrittäessään velvollinen ottamaan huomioon kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vähimmäiseläkkeen saavuttamiseksi käytettyä täydennystä, jos koko työuransa ajan kyseisessä jäsenvaltiossa työskennellyt vakuutettu ei voi saada tätä täydennystä täydennystä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä asetettujen tulorajojen ylittymisen takia.

Allekirjoitukset